

MOJE DĀŠTI, TVOJE DĀŠTI

ĀĀEtrtek, 14 zĀĀĀ-2017

Dobrý den, byl bych moc rád, kdybyste mi poradila, co mám dĀlat nebo aspoĀ napsala svĀj názor.. Druhým rokem chodím se Āenou, která je rozvedená a vychovává tĀmi dĀti (dvĀ jsou v pubertálním vĀku, jedno &kolĀek). Moc ji miluji, chtĀl bych s ní zaloĀit rodinu.

Problém je v tom, Āe si neumím pĀedstavit společné souĀití s jejími dĀtmi a dĀtmi, které plánujeme společně (minimálně jednoho prcka bychom chtĀli, možná dva). Jsme je relativně mladí, jí je &estatĀicet, mnĀ dvaĀtyĀicet. Já dĀti nemám. Je mi jasné, Āe na prvním místě bude mé vlastní dĀ, jemu budu dávat ve&kerou svou lásku, budu ho upĀednostĀovat i materiálně. A to je to, z Āeho mám obavy, Āe se to mĀĀe v budoucnu stát pĀ sporĀ a nedorozumĀní. Já vím, Āe mnozí mi Āeknou, Āe smý&slím sobecky. Ale já tady na rovinu pí&ci, jak cítím. Nechci nikomu nic nalhávat. S dĀtmi mé pĀitelkynĀ se sná&íme opravdu dobře, myslím, Āe mĀ mají ráda. snaĀím se je respektovat, obĀas pomohu s úkolem, ano, mám je celkem rád. Ale nějakou otcovskou lásku k nim necítím. Já nevím, jestli mi dobře rozumíte. Možná, Āe pochopí ten, kdo to sám proĀil nebo proĀívá. PĀedem dĀ KAMIL